

Въ това отношение откриването на Габровското училище съставя епоха въ историята на умственото възраждане на българи гърб. Въ помощ на одеските българи въ това дѣло сѫ дошли и други наши сънародници, настанени въ чужбина, а именно букурешките българи — братя Мустакови, Ив. Бакалоглу, Теодосий Йовчевъ и др., помогнали съ материални срѣдства; други заслужили съ личния си трудъ и умение въ самото учебно дѣло — приснопаметниятъ отецъ Неофитъ Рилски, който справедливо носи почетната титла „патриархъ на новобългарските педагоги“; трети — съ покровителството си и всъкакво друго съдействие на благитъ начинания на българските родолюбци, — Иларионъ, мигрополитъ Български и „Екзархъ на всичка България“, безъ чисто съчувствие и съдействие откриването на Габровското училище можеше да бѫде поставено подъ голѣмъ въпросъ,

Въ 1840 г. Априловъ, Николай Палаузовъ и Стефанъ Тошкович подали до новорусийския ген.-губернаторъ графъ М. С. Воронцовъ „записка“ (мембрар), въ която молили ходатайството му да се отпуснатъ отъ руского правителство 4 стипендии за българи — две въ Рищельевския лицей и две въ Херсонската (Одеската) духовна семинария. „Это былъ первый фактъ обращения болгаръ къ русской благотворительности“, забелязва Н. Барсовъ, съставитель на брошурата „Тридцатилѣтие дѣятельности Одесского болгарского настоительства“ (съ 1854 — 84 год.). Одесса 1885.

Като получиль записката, графъ Воронцовъ не закъснѣлъ да я съобщи на вицеканцлера графъ Неселроде, който я докладвалъ на Императора. Последниятъ заповѣдалъ да предадатъ записката за разглеждане на оберъ-прокурора на светѣйшия Синодъ, „но благоволилъ да признае, че е излишно да се учать младите българи въ Рищельевския лицей, а по-добре да се възпитаватъ въ Семинарията“. Неселроде изпратилъ записката ген-адютанту графу Протасову, който го уведомилъ, че св. Синодъ позволилъ да се приематъ въ Одеската семинария „на казенное содержание“ четири българчета. Това било съобщено и на Киевското Академическо Управление за изпълнение (Одеската Семинария се е намирала подъ ведомството на Киевската Духовна Академия). Цѣлата история и преписката около тия първи стипендии на Руското правителство за образование на българи въ Русия бидоха обнародвани отъ проф. Ив. Д. Шишмановъ въ неговия приносъ „Какъ и отъ кого бѣха издѣйствувани първите руски стипендии за български възпитаници въ Одеската духовна семинария?“, помѣстенъ въ голѣмия му трудъ „Нови студии изъ областта на българското възраждане I. (В. Е. Априловъ, Неофитъ